

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2011 r. w sprawie T-12/06 przeciwko Komisji, wniesione w dniu 18 listopada 2011 r. przez Deltafina SpA

(Sprawa C-578/11 P)

(2012/C 25/71)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Deltafina SpA (przedstawiciele: adwokaci J.-F. Bellis i F. Di Gianni)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie, w całości lub częściowo, nieważności zaskarżonego wyroku w zakresie w jakim oddalono w nim skargę wnoszącego odwołanie;
- Stwierdzenie, w całości lub częściowo, nieważności decyzji Komisji z dnia 20 października 2005 r. w zakresie w jakim dotyczy ona wnoszącego odwołanie;
- stwierdzenie nieważności lub obniżenie grzywny nałożonej na wnoszącego odwołanie w ramach w szczególności nieograniczonego prawa orzekania przysługującego Trybunałowi na mocy art. 261 TFUE;
- tytułem ewentualnym skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd aby orzekł on zgodnie z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości co do kwestii prawnych;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie opiera się na czterech zarzutach

- 1) Sąd błędnie orzekł, iż Deltafina naruszyła obowiązek współpracy nie informując Komisji o ujawnieniu informacji o swej współpracy z nią. Sąd powinien był wypowiedzieć się w przedmiocie tego czy w świetle porozumienia co do „reguł gry” osiągniętego przez Komisję i Deltafinę w dniu 14 marca 2002 r., Komisja mogła zasadnie uznać, iż Deltafina naruszyła obowiązek współpracy ujawniając, że zwróciła się z wnioskiem o zwolnienie z grzywny na spotkaniu APTI w dniu 4 kwietnia 2002 r.

Postąpiwszy w taki sposób Sąd zastąpił strony określając ex post zasady obowiązku współpracy Deltafiny, nie wypowiedział się co do głównego zarzutu podniesionego przez Deltafinę i naruszył przysługujące Deltafinie prawo do obrony.

- 2) Sąd nie ustalił we właściwy i prawidłowy sposób okoliczności faktycznych gdyż zamiast skorzystać ze środków dowodowych przewidzianych w art. 65 regulaminu postępowania przed nim, podczas rozprawy przesłuchał dwóch

uczestników spotkania z dnia 24 marca 2002 r dotyczącego „reguł gry” w sposób rzekomo niezgodny z zasadami postępowania a zatem wadliwy przez co nie dochował gwarancji przewidzianych w art. 68-78 regulaminu postępowania i zignorował podstawowe zasady postępowania dowodowego.

- 3) Sąd naruszył zasadę rozsądnego czasu trwania postępowania. Postępowanie przed Sądem miało bowiem nadmierny czas trwania gdyż trwało 5 lat i 8 miesięcy a pomiędzy zakończeniem postępowania pisemnego i wydaniem postanowienia o otwarciu procedury ustnej upłynęły ponad 43 miesiące.
- 4) Wreszcie Sąd bezprawnie odmówił wypowiedzenia się, w ramach przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania, co do argumentu zgodnie z którym grzywna nałożona na Deltafinę była nieproporcjonalna i dyskryminująca gdyż Komisja zastosowała ten sam poziom obniżki grzywny w przypadku Deltafiny i Dimon Italia, pomimo iż przyczyniły się one w zasadniczo różny sposób do stwierdzenia naruszenia. W wyroku w sprawie T-13/03 Nintendo przeciwko Komisji ustanowiona została zasada zgodnie z którą Komisja nie może naruszyć zasady równego traktowania przy ocenie współpracy przedsiębiorstw w toku postępowania administracyjnego, którą należy porównywać zarówno z chronologicznego jak też jakościowego punktu widzenia.

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 6 września 2011 r. w sprawie T-292/09 Muhamad Mugarby przeciwko Radzie i Komisji, wniesione w dniu 22 listopada 2011 r. przez Muhamada Mugarbego

(Sprawa C-581/11 P)

(2012/C 25/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Muhamad Mugarby (przedstawiciel: S. Delhaye, advocate)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwraca się do Sądu o:

- 1) stwierdzenie, że Komisja dopuściła się beczynności w odniesieniu do:
 - (i) wniosku skierowanego przez wnoszącego odwołanie do Komisji, w którym domagał się on, by Komisja przedstawiła Radzie zalecenie dotyczące zawieszenia pomocy wspólnotowej dla Libanu, zgodnie z przepisem art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1638/2006⁽¹⁾, albowiem tego rodzaju środki są wymagane i dopuszczalne zgodnie z tym rozporządzeniem;